

чутни! (*Da that man so fremd, so fürnehm*). Рш. 85. Боянь, чютьня български стихотворецъ. Гн. 177.

Чуту́къ* с. м. виноград. лоза: Нивя-та съ синджиръ мереха, А лоза-та чютукъ по чютукъ делиха. Ч. 317. син. витюкъ.

Чутура* с. ж. 1) сосудъ для вина. Чутурче Чутурица ум. По ручекъ фругличари-те со карта вино (чутура) канѣтъ на вечера гости-те. М. р. 519. Читура вина, обколисана со женски стребрень герданъ и обкитена со босильокъ. М. р. 515. И ъ пуци еденъ ангель—отъ небеса, Ъ го крена Костадина, Шо му ангель напра'ило Отъ плоча-та погачица, Отъ киур-отъ чутурица. М. 200. 2) ступка: Сега ми трѣбаше единъ камень стълъ (чутура) за да грухамъ пшеницѣтъ си. Р. 672.

Чучеа с. ж. **Чучица** **Чуче** ум. подушка, подушечка (для сиденья): Момци-тѣ водять съсь свирны момѣтъ-тъ, игражтъ прѣдъ него, и носятъ чюкж (възглавница) и мѣдникъ съсь вино, гдѣ-то посѣдне да му поигражтъ и да го служжтъ вино. Ч. 23.

Чучулешки с. ж. родъ грибовъ: Чадърн бѣхж гѣби-те Гѣбите чучулешки-те. Д. 87, 33—34. (ср. качулешка).

Чучури́зане с. с. журчанье: Единъ источникъ произвождаше едно усладително чучуризанье (*un doux murmure*) което докарваше сънь. Т. 57.

Чучу́ркамъ ил. дл. струюсъ: Тази чюшма едва чучурка.—По челото му чучурка едаръ потъ. З. 212.

Чу́шка с. ж. **Чу́шчица** **Чушчѣ** 1) стручекъ перцу: А кѣту мѣсо-то) приближи да уври, нарязважтъ му лукъ вътрѣ, а по нѣгдѣ си му туржтъ и по нѣколко чървени чюшкы. Пк. 38. Нашите Шоне са хранатъ исключительно съ кукурузъ, съ оцѣтъ, съ чушки и съ фасуль. З. 199. 2) шишка кукурузы.

Чу́шкамъ ил. дл. 1) шелушу (бобы, горохъ). 2) о кукурузѣ: Въ кжщи ся чюшка царевица (прѣзъ Октомврий). Л. Д. 1870 р. 187.

Чушѹлка с. ж. **Чушѹлчица** ум. стручекъ: Плодѣтъ на (кофейното) дѣрво не прилича на бобова или на грахова чушѹлка. З. 172. Утренята рано трѣба да са откъсватъ колкото са може по вече чушѹлчици (на памукъ). З. 221.

Чу́ж **Чу́вамъ** ил. дл. слышу; слушаю: Със свирка да си посвириж, Да чуе мало голѣмо Какво си Радан загинва. Д. 23, 52—54. Кой ке виде, севдемъ, да завиде, Кой ке чуе, севдемъ, да се чуде. М. 604. Кой ке чуеж 'се паметъ да иматъ. М. 17. Браино ле, браино Лазаре! Чувашъ ли пиле какъ пей? М. 100. Майне ле, ша си полегнаж, Ти като чуеш млад Стоян, Ти да ме, мамо, повикаш. Д. 43, 37—39. Чуєте ли, братя селяне. Д. 30, 5. Че чувате ли, потеря! М. 214. Чуй! Чуй! Че-